

mer; Tabet vil altsaa, naar Papiret skal ned-sættes til 10 R. for begge Kjøb, udgjøre hen- imod 5000 Rd.

Det første Endringsforslag, som jeg har stiller til § 60, angaaer kun en Unøiagtighed, som er indkommen i Loven derved, at der foran i Paragraphen foregik en Redactionsforandring. I den oprindelige Paragraph var nemlig kun omtalt den Pligt, som i visse Tilfælde skulde paaligge Lyendet, nemlig, at det skulde anmeldte sin Ankomst til en ny Jurisdiction, og, forsaavidt Huusbonden skulde have en lignende Pligt, da omtales dette i den oprindelige § 65; men den første Deel af denne Paragraph gik ud under Behandlingen i Landstinget, og den Pligt, som skulde paaligge Huusbonden, blev overført til § 60. Dette skete først til 3die Behandling, og man var da ikke opmærksom paa, at der var fassat, at Anmeldelse skulde ske af Lyendet inden en vis Tid efter Ankomsten, nemlig enten 24 Timer eller 4 Dage, eftersom det ankom til en Kjøbstad eller til et nyt Sogn paa Landet, og Anmeldelsen skulde altsaa rette sig efter Ankomsten til Jurisdictionen eller til det nye Sogn, det nye Pastorat. Men saaledes, som Sætningen nu ligger for, da Huusbondens Pligt omtales i Forveien, saa gaae de selvsamme Ord: „efter Ankomsten“ ogsaa paa Huusbondens Pligt, og det er jo tydeligt, at dette ikke passer. Pligten til at gøre Anmeldelse kan jo nemlig ikke paaligge Huusbonden før fra den Tid, han faaer Lyendet i sin Tjeneste, og derfor har jeg foreslaaet, at de anførte Ord: „efter Ankomsten“ skulle rettes saaledes, at det bliver tydeligt, at før Lyendets Vedkommende skulde Tiden regnes fra dets Ankomst til Kjøbstaden eller Pastoratet, men før Huusbondens Vedkommende først fra den Tid, da han fik Lyendet i sin Tjeneste. Forøvrigt vil det jo sees, at Sagen ikke er af synderlig Vigtighed.

Naar Lyendet forlader den Kjøbstad eller det Pastorat paa Landet, hvori det har tjent, skal det lade sin Studsmaalsbog paategue af Politimesteren eller Præsten. Det forelagte Lovudkast gik ud paa, at Præsten derom skulde gøre Anmeldelse, men der stod ikke videre, der var ikke fassat, at han skulde gøre nogen anden Paategning i Studsmaalsbogen, men

der var heller ikke sagt, at han ikke maatte gøre nogen anden Paategning. Under Behandlingen i Landstinget er der imidlertid gjort den Forandring, at Præsten vel skal gøre Paategning om, at Anmeldelse er skeet, men forøvrigt maa Intet tilføies om Lyendets Forhold. Grunden, hvorfor jeg troer, at det vilde være rigtigt, at disse Udtryk gik ud, er mere en Formalitets- end en Realitetsgrund. Ved Forordningen af 24de Juli 1822, § 7, er der foreskrevet, at Enhver, som forlader et Sogn, for at begynde sig til et andet, skal forsyne sig med et Studsmaal af Præsten, hvilket Studsmaal skal forevises paa det Sted, hvor den Vedkommende tager Op- hold. Dersom man nu forklarer de nævnte Udtryk i Lyendeloven saaledes, at Lyendet ikke skulde være forpligtet til at forsyne sig med et saadant Studsmaal fra Præsten som det, der omtales i § 7 af den nævnte Forordning af 1822, saa fremkommer der den Uoverensstemmelse, at Lyendet er fritaget for den Pligt, som efter samme Forordning paaligger enhver Anden. Jeg troer, at, naar, der efterat Lyendeloven er kommen ud, opstaaer Spørgsmaal om, hvorvidt Lyendet er pligtigt at rette sig, ligesom enhver Anden, efter § 7 i Forordningen af 24de Juli 1822, saa maa dette Spørgsmaal besvares derhen, at Lyendet fremdeles er pligtigt at have et saadant Studsmaal, og, naar det nu i Lyendeloven fassattes, at Præsten ikke maa indføre det Studsmaal, hvormed Lyendet er pligtigt at forsyne sig, i Studsmaalsbogen, saa bliver Lyendet altsaa pligtigt at tage et andet Studsmaal af Præsten, for at kunne gøre den Anmeldelse, som i den nævnte Forordning er besalet. — Dersom Lyendet forsømmer at gøre saadan Anmeldelse og ikke er forsynet med de fornødne Beviisligheder, da er der derfor fassat en Bulet af fra 1 til 10 Rd. Jeg troer derfor, at det vilde være rigtigt, om man udelader den anførte Sætning i § 60, og derved vil aldeles ikke være foregrebet Noget om, hvorvidt det kan ansees rigtigt eller ikke, om man fremdeles skal beholde eller søge at faae ophævet eller i en vis Henseende forandret den almindelige Bestemmelse, der indeholdes i den nævnte Forordning af 24de Juli 1822, § 7.

L. Scholer: Det Endringsforslag, som